

ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
ว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี
พ.ศ. ๒๕๖๗

โดยที่คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษาได้มีประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๖๕ ให้ใช้สำหรับหลักสูตรระดับปริญญาตรี ทุกสาขาวิชา โดยใช้สำหรับหลักสูตรที่จะเปิดใหม่และหลักสูตรปรับปรุงของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ และเอกชน ตั้งแต่วันที่ ๒๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็นต้นไป จึงสมควรให้มีข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี เพื่อให้การจัดการศึกษาหลักสูตรระดับปริญญาตรีของสถาบัน บัณฑิตพัฒนศิลป์เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานของประกาศดังกล่าว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๒) และมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติสถาบัน บัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ ประกอบกับมติสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๒๒ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๗ จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับ ปริญญาตรี พ.ศ.”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“สถาบัน” หมายความว่า สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

“สภาสถาบัน” หมายความว่า สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

“สภาวิชาการ” หมายความว่า สภาวิชาการสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

“คณะ” หมายความว่า คณะที่จัดการศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

“คณบดี” หมายความว่า คณบดีของคณะที่จัดการศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

“วิทยาลัย” หมายความว่า วิทยาลัยที่จัดการศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการของวิทยาลัยที่จัดการศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

“หลักสูตร” หมายความว่า หลักสูตรสาขาวิชาต่าง ๆ ในระดับปริญญาตรี ที่สภาสถาบัน บัณฑิตพัฒนศิลป์เห็นชอบ

“คณะกรรมการบริหารหลักสูตร” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารหลักสูตรที่ได้รับแต่งตั้ง จากคณบดีหรือผู้อำนวยการ

“ประธานกรรมการบริหารหลักสูตร” หมายความว่า ประธานกรรมการบริหารหลักสูตร ในสาขาวิชาต่าง ๆ ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

“อาจารย์ประจำ” หมายความว่า บุคคลที่ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์ และตำแหน่งอื่นที่เทียบเท่าในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ตามที่สภาสถาบันกำหนด หรือบุคคลในองค์กรภายนอกที่มีการตกลงร่วมผลิต ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบตามพันธกิจของการอุดมศึกษา และมีความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา และให้หมายความรวมถึงอาจารย์ที่มีความ เชี่ยวชาญเฉพาะด้านที่สถาบันจ้างให้มาปฏิบัติงานด้วย

/“อาจารย์ประจำหลักสูตร”...

“อาจารย์ประจำหลักสูตร” หมายความว่า อาจารย์ประจำที่มีคุณสมบัติตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาของหลักสูตรที่สภาสถาบันเห็นชอบ มีหน้าที่สอนและค้นคว้าวิจัยในสาขาวิชาดังกล่าว ทั้งนี้ สามารถเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรหลายหลักสูตรได้ในเวลาเดียวกัน

“อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร” หมายความว่า อาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีภาระหน้าที่ในการบริหารและพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน ตั้งแต่การวางแผน การควบคุมคุณภาพ การติดตามประเมินผลและการพัฒนาหลักสูตร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรต้องอยู่ประจำหลักสูตรนั้นตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษา โดยจะเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเกินกว่า ๑ หลักสูตรในเวลาเดียวกันไม่ได้ ยกเว้นหลักสูตรพหุวิทยาการหรือสหวิทยาการ ให้เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรได้อีก ๑ หลักสูตร ในกรณีนี้ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรสามารถซ้ำได้ไม่เกิน ๒ คน

“อาจารย์พิเศษ” หมายความว่า ผู้สอนที่ไม่ใช่อาจารย์ประจำ

“การตกลงร่วมผลิต” หมายความว่า การทำข้อตกลงร่วมมือกันอย่างเป็นทางการระหว่างสถาบันกับองค์กรภายนอกในการพัฒนาและบริหารหลักสูตร โดยผ่านความเห็นชอบของสภาสถาบันและองค์กรภายนอกนั้น ๆ

“องค์กรภายนอก” หมายความว่า สถาบันอุดมศึกษาในหรือต่างประเทศที่ได้รับการรับรองจากหน่วยงานที่รับผิดชอบการศึกษาของประเทศนั้น หรือเป็นหน่วยราชการระดับกรมหรือเทียบเท่า หรือหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ หรือองค์การมหาชน หรือบริษัทเอกชนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเท่านั้น หากเป็นบริษัทเอกชนที่ไม่ได้จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยให้อยู่ในดุลยพินิจของสภาสถาบัน โดยต้องแสดงศักยภาพและความพร้อมในการร่วมผลิตบัณฑิตของบริษัทดังกล่าว และต้องให้ได้คุณภาพตามมาตรฐานการอุดมศึกษา

“นักศึกษา” หมายความว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีของคณะหรือวิทยาลัยในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ข้อ ๔ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้ และให้มีอำนาจออกประกาศตามข้อบังคับนี้ รวมทั้งตีความและวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็น สภาสถาบันอาจมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการสภาสถาบันทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ ให้งดใช้ข้อบังคับนี้ทั้งหมดหรือบางส่วนได้

หมวด ๑ ระบบการจัดการศึกษา

ข้อ ๕ ระบบการจัดการศึกษา ใช้ระบบทวิภาค โดยหนึ่งปีการศึกษาแบ่งออกเป็นสองภาคการศึกษาปกติ ซึ่งหนึ่งภาคการศึกษาปกติมีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า ๑๕ สัปดาห์

กรณีที่เปิดการศึกษาภาคฤดูร้อน ให้กำหนดระยะเวลาและจำนวนหน่วยกิต โดยมีสัดส่วนเทียบเคียงกันได้กับการศึกษาภาคปกติ

กรณีที่จัดการศึกษาในระบบอื่นให้มีการนับเวลาในการศึกษาเทียบเคียงได้กับระบบทวิภาค ซึ่งจะต้องแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับระบบการศึกษานั้นไว้ในหลักสูตรให้ชัดเจน

ข้อ ๖ การเรียนแบบสะสมหน่วยกิตเพื่อการศึกษาตลอดชีวิต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่สถาบันกำหนด

/ข้อ ๗ การ...

ข้อ ๗ การศึกษาสองปริญญาพร้อมกันและหลักสูตรร่วม ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่สถาบันกำหนด

ข้อ ๘ การคิดหน่วยกิตตามระบบทวิภาค

(๑) รายวิชาภาคทฤษฎี ที่ใช้เวลาบรรยายหรืออภิปรายปัญหาไม่น้อยกว่า ๑๕ ชั่วโมง ต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

(๒) รายวิชาภาคปฏิบัติ ที่ใช้เวลาฝึกหรือทดลองไม่น้อยกว่า ๓๐ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

(๓) การฝึกงานหรือการฝึกภาคสนาม ที่ใช้เวลาฝึกไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

(๔) การทำโครงการหรือกิจกรรมการเรียนรู้อื่นใดตามที่ได้รับมอบหมายที่ใช้เวลาทำโครงการ หรือกิจกรรมนั้น ๆ ไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

(๕) กิจกรรมการเรียนรู้อื่นใดที่สร้างการเรียนรู้นอกเหนือจากรูปแบบที่กำหนดข้างต้น การนับระยะเวลาในการทำกิจกรรมนั้นต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต ให้เป็นไปตามที่ สภาสถาบันกำหนด

ข้อ ๙ การกำหนดค่าหน่วยกิตของรายวิชาที่เปิดสอนในการศึกษาภาคฤดูร้อนให้กำหนดชั่วโมงเรียน ของทุกหน่วยกิตไม่น้อยกว่าจำนวนชั่วโมงเรียนที่ต้องใช้ในการเรียนภาคการศึกษาปกติ

ข้อ ๑๐ จำนวนหน่วยกิตรวมและระยะเวลาการศึกษา

(๑) หลักสูตรปริญญาตรี (๔ ปี) ให้มีหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๑๒๐ หน่วยกิต

(๒) หลักสูตรปริญญาตรี (๕ ปี) ให้มีหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๑๕๐ หน่วยกิต

(๓) หลักสูตรปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๗๒ หน่วยกิต

ข้อ ๑๑ โครงสร้างหลักสูตร ประกอบด้วยหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมวดวิชาเฉพาะ และหมวดวิชาเลือกเสรี โดยมีสัดส่วนจำนวนหน่วยกิตของแต่ละหมวดวิชา ดังนี้

(๑) หมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมายถึง หมวดวิชาที่เสริมสร้างความเป็นมนุษย์ให้พร้อมสำหรับโลก ในปัจจุบันและอนาคต เพื่อให้เป็นบุคคลผู้ใฝ่รู้และมีทักษะที่จำเป็นสำหรับศตวรรษที่ ๒๑ อย่างครบถ้วน เป็นผู้ตระหนักรู้ถึงการบูรณาการศาสตร์ต่าง ๆ ในการพัฒนาหรือแก้ไขปัญหา เป็นผู้ที่สามารถสร้างโอกาส และคุณค่าให้ตนเองและสังคม รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมและของโลก เป็นบุคคลที่ดำรงตน เป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง มีจริยธรรมและยึดมั่นในสิ่งที่ถูกต้อง รู้คุณค่าและรักษากฎเกณฑ์ร่วมกัน ร่วมมือร่วมพลัง เพื่อสร้างสรรค์และพัฒนาสังคมอย่างยั่งยืน และเป็นพลเมืองที่มีคุณค่าของสังคม

สถาบันอาจจัดวิชาศึกษาทั่วไปในลักษณะจำแนกเป็นรายวิชาหรือลักษณะบูรณาการใด ๆ ก็ได้ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป โดยให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต และต้องแสดงการวัดและประเมินผลที่สะท้อนการบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียนที่สอดคล้องกับปรัชญา และวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษาวิชาศึกษาทั่วไปได้อย่างชัดเจน

การจัดวิชาศึกษาทั่วไปสำหรับหลักสูตรปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) อาจได้รับการยกเว้นรายวิชา ที่ได้ศึกษามาแล้วในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หรือระดับอนุปริญญา

(๒) หมวดวิชาเฉพาะ หมายถึง วิชาแกน วิชาเฉพาะด้าน วิชาพื้นฐานวิชาชีพ และวิชาชีพ ที่มุ่งหมายให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ และปฏิบัติงานได้ โดยให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมของหมวดวิชาเฉพาะ ดังนี้

(ก) หลักสูตรปริญญาตรี (๔ ปี) ทางวิชาการ ให้มีจำนวนหน่วยกิตหมวดวิชาเฉพาะรวมไม่น้อยกว่า ๗๒ หน่วยกิต

(ข) หลักสูตรปริญญาตรี (๔ ปี) ทางวิชาชีพหรือปฏิบัติการ ให้มีจำนวนหน่วยกิตหมวดวิชาเฉพาะรวมไม่น้อยกว่า ๗๒ หน่วยกิต โดยต้องเรียนวิชาทางปฏิบัติการไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต และทางทฤษฎีไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต

(ค) หลักสูตรปริญญาตรี (๕ ปี) ให้มีจำนวนหน่วยกิตวิชาเฉพาะรวม ไม่น้อยกว่า ๙๐ หน่วยกิต

(ง) หลักสูตรปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) ให้มีจำนวนหน่วยกิตหมวดวิชาเฉพาะรวม ไม่น้อยกว่า ๔๒ หน่วยกิต ในจำนวนนั้นต้องเป็นวิชาทางทฤษฎีไม่น้อยกว่า ๑๘ หน่วยกิต

สถาบันอาจจัดหมวดวิชาเฉพาะในลักษณะวิชาเอกเดี่ยว วิชาเอกคู่ หรือวิชาเอกและวิชาโทก็ได้ โดยวิชาเอกต้องมีจำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า ๓๐ หน่วยกิต และวิชาโทต้องมีจำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า ๑๕ หน่วยกิต ในกรณีที่จัดหลักสูตรแบบวิชาเอกคู่ต้องเพิ่มจำนวนหน่วยกิตของวิชาเอกอีกไม่น้อยกว่า ๓๐ หน่วยกิต และให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๑๕๐ หน่วยกิต สำหรับหลักสูตรปริญญาตรีแบบก้าวหน้า ผู้เรียนต้องเรียนรายวิชาระดับบัณฑิตศึกษาในหมวดวิชาเฉพาะไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต

(๓) หมวดวิชาเลือกเสรี หมายถึง วิชาที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจตามที่ตนเองถนัด หรือสนใจ โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเรียนรายวิชาใดๆ ในหลักสูตรระดับปริญญาตรีตามที่สถาบันกำหนด โดยให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต

สถาบันอาจยกเว้นหรือเทียบโอนหน่วยกิตรายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมวดวิชาเฉพาะ และหมวดวิชาเลือกเสรี ให้กับนักศึกษาที่มีความรู้ความสามารถ ที่สามารถวัดมาตรฐานได้ โดยเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการเทียบโอนหน่วยกิตและผลการศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษากำหนด ทั้งนี้ นักศึกษาต้องศึกษาให้ครบตามจำนวนหน่วยกิตที่กำหนดไว้ในหลักสูตรที่เข้าศึกษา

หมวด ๒

อาจารย์

ข้อ ๑๒ ให้อาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และอาจารย์ผู้สอนหลักสูตรปริญญาตรีทางวิชาการ มีคุณวุฒิ คุณสมบัติ และจำนวน ดังนี้

(๑) อาจารย์ประจำหลักสูตร มีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือมีตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์หรือเทียบเท่า และต้องมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาของตนเอง และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๑ เรื่อง ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง

กรณีมีการตกลงร่วมผลิตกับองค์กรภายนอกที่ไม่ใช่สถาบันอุดมศึกษา หากจำเป็นต้องมีบุคคลที่มาจากองค์กรนั้นอาจได้รับการยกเว้นคุณวุฒิปริญญาโทและผลงานทางวิชาการ แต่ต้องมีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาตรีหรือเทียบเท่าที่ตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาของหลักสูตรและมีประสบการณ์การทำงานในองค์กรแห่งนั้นหรือการทำงานประเภทเดียวกันอย่างต่อเนื่องมาแล้วไม่น้อยกว่า ๖ ปี

/(๒) อาจารย์...

(๒) อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร มีคุณวุฒิและคุณสมบัติเช่นเดียวกับอาจารย์ประจำหลักสูตร จำนวนอย่างน้อยห้าคน

กรณีมีการตกลงร่วมผลิตกับองค์กรภายนอก ต้องมีอาจารย์ประจำหลักสูตรจากสถาบัน เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรอย่างน้อยสามคน

กรณีที่หลักสูตรจัดให้มีวิชาเอกมากกว่า ๑ วิชาเอก ให้จัดอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ที่มีคุณวุฒิและคุณสมบัติตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เปิดสอนไม่น้อยกว่าวิชาเอกละสามคน

กรณีที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับสาขาวิชาที่ไม่สามารถสรรหาอาจารย์ผู้รับผิดชอบ หลักสูตรได้ครบตามจำนวน ให้สถาบันเสนอจำนวนและคุณวุฒิของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ที่มีให้คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษาพิจารณาเป็นรายกรณี

(๓) อาจารย์ผู้สอน อาจเป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษที่มีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโท หรือเทียบเท่า หรือมีตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์หรือเทียบเท่า ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือในสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน

ในกรณีที่มหาวิทยาลัยที่มีคุณวุฒิปริญญาตรีหรือเทียบเท่าและทำหน้าที่อาจารย์ผู้สอน ก่อนวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๕ ให้สามารถทำหน้าที่อาจารย์ผู้สอนต่อไปได้

สำหรับหลักสูตรที่มีการตกลงร่วมผลิตกับองค์กรภายนอกที่ไม่ใช่สถาบันอุดมศึกษา หากจำเป็นต้องมีบุคคลที่มาจากองค์กรนั้น อาจได้รับการยกเว้นคุณวุฒิปริญญาโท แต่ต้องมีคุณวุฒิขั้นต่ำ ปริญญาตรีหรือเทียบเท่าและมีประสบการณ์การทำงานในองค์กรแห่งนั้นหรือการทำงานประเภทเดียวกัน อย่างต่อเนื่องมาแล้วไม่น้อยกว่า ๖ ปี

กรณีอาจารย์พิเศษที่ไม่มีคุณวุฒิตามที่กำหนดข้างต้น ต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ และประสบการณ์เป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับรายวิชาที่สอน โดยผ่านความเห็นชอบจากสภาสถาบัน ทั้งนี้ หากรายวิชาใดมีความจำเป็นต้องใช้อาจารย์พิเศษ ต้องมีอาจารย์ประจำร่วมรับผิดชอบกระบวนการเรียนการสอน และพัฒนานักศึกษา ตลอดระยะเวลาของการจัดการเรียนการสอนรายวิชานั้น ๆ ด้วย

ข้อ ๑๓ ให้อาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และอาจารย์ผู้สอนหลักสูตร ปริญญาตรีทางวิชาชีพหรือปฏิบัติการ และหลักสูตรปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) มีคุณวุฒิ คุณสมบัติ และจำนวน ดังนี้

(๑) อาจารย์ประจำหลักสูตร มีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือมีตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์หรือเทียบเท่า และต้องมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา ของตนเอง และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้ง ให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๑ เรื่อง ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง

กรณีมีการตกลงร่วมผลิตกับองค์กรภายนอกที่ไม่ใช่สถาบันอุดมศึกษา หากจำเป็นต้องมีบุคคล ที่มาจากองค์กรนั้น อาจได้รับการยกเว้นคุณวุฒิปริญญาโทและผลงานทางวิชาการ แต่ต้องมีคุณวุฒิขั้นต่ำ ปริญญาตรีหรือเทียบเท่าที่ตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาของหลักสูตรและมีประสบการณ์การทำงานในองค์กร แห่งนั้นหรือการทำงานประเภทเดียวกันอย่างต่อเนื่องมาแล้วไม่น้อยกว่า ๖ ปี

(๒) อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร มีคุณวุฒิและคุณสมบัติเช่นเดียวกับอาจารย์ประจำหลักสูตร จำนวนอย่างน้อยห้าคน

ในกรณีของหลักสูตรปริญญาตรีทางวิชาชีพหรือปฏิบัติการที่เน้นทักษะด้านการปฏิบัติ เชิงเทคนิคในศาสตร์สาขาวิชานั้น อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรอย่างน้อยสองในห้าคน ต้องมีประสบการณ์ ในด้านปฏิบัติการ

กรณีมีการตกลงร่วมผลิตกับองค์กรภายนอก ต้องมีอาจารย์ประจำหลักสูตรจากสถาบัน เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรอย่างน้อยสามคน

กรณีที่หลักสูตรจัดให้มีวิชาเอกมากกว่า ๑ วิชาเอก ให้จัดอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ที่มีคุณวุฒิและคุณสมบัติตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เปิดสอนไม่น้อยกว่าวิชาเอกละสามคน และต้องมีสัดส่วนอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในด้านปฏิบัติการหนึ่งในสาม

กรณีที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับสาขาวิชาที่ไม่สามารถสรรหาอาจารย์ผู้รับผิดชอบ หลักสูตรได้ครบตามจำนวน ให้สถาบันเสนอจำนวนและคุณวุฒิของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ที่มีให้คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษาพิจารณาเป็นรายกรณี

(๓) อาจารย์ผู้สอน อาจเป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษที่มีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโท หรือเทียบเท่า หรือมีตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์หรือเทียบเท่า ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือในสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน

ในกรณีที่อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และทำหน้าที่อาจารย์ผู้สอน ก่อนวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๕ ให้สามารถทำหน้าที่อาจารย์ผู้สอนต่อไปได้

สำหรับหลักสูตรที่มีการตกลงร่วมผลิตกับองค์กรภายนอกที่ไม่ใช่สถาบันอุดมศึกษา หากจำเป็นต้องมีบุคคลที่มาจากองค์กรนั้น อาจได้รับการยกเว้นคุณวุฒิปริญญาโทแต่ต้องมีคุณวุฒิขั้นต่ำ ปริญญาตรีหรือเทียบเท่าและมีประสบการณ์การทำงานในองค์กรแห่งนั้นหรือการทำงานประเภทเดียวกัน อย่างต่อเนื่องมาแล้วไม่น้อยกว่า ๖ ปี

กรณีอาจารย์พิเศษที่ไม่มีคุณวุฒิตามที่กำหนดข้างต้น ต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ และประสบการณ์เป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับรายวิชาที่สอน โดยผ่านความเห็นชอบจากสภาสถาบัน ทั้งนี้ หากรายวิชาใดมีความจำเป็นต้องใช้อาจารย์พิเศษต้องมีอาจารย์ประจำร่วมรับผิดชอบกระบวนการเรียน การสอนและพัฒนา นักศึกษาตลอดระยะเวลาของการจัดการเรียนการสอนรายวิชานั้น ๆ ด้วย

ข้อ ๑๔ ให้คณบดีหรือผู้อำนวยการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารหลักสูตร ประกอบด้วย อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จำนวนไม่น้อยกว่าสามคนแต่ไม่เกินห้าคน โดยแต่งตั้งคนหนึ่งเป็นประธาน กรรมการบริหารหลักสูตร และอีกคนหนึ่งเป็นกรรมการและเลขานุการ

กรรมการบริหารหลักสูตรแต่ละคนอาจร่วมเป็นกรรมการบริหารหลักสูตรได้มากกว่าหนึ่งหลักสูตรได้ ให้กรรมการตามวรรคหนึ่งมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี นับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระแล้ว ให้กรรมการตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) พ้นจากการเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

กรณีที่กรรมการตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้คณบดีหรือผู้อำนวยการแต่งตั้ง กรรมการใหม่แทน และให้กรรมการผู้นั้นมีวาระเท่ากับกรรมการที่ตนแทน ทั้งนี้หากมีวาระเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน จะไม่แต่งตั้งกรรมการแทนก็ได้ โดยให้กรรมการเท่าที่มีอยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้

กรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้แต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการ ซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการใหม่แล้ว

ข้อ ๑๕ ให้คณะกรรมการบริหารหลักสูตรในแต่ละหลักสูตร มีหน้าที่และอำนาจ ดังนี้

- (๑) วางนโยบายและแผนการบริหารจัดการและการผลิตบัณฑิตของหลักสูตรให้สอดคล้องกับทิศทางการดำเนินงานของคณะ วิทยาลัย และสถาบัน
- (๒) ควบคุมการจัดการศึกษาให้เป็นไปตามหลักสูตรที่สภาสถาบันเห็นชอบ
- (๓) ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา
- (๔) ติดตามผลการดำเนินการของรายวิชา ผลการดำเนินการประสบการณ์วิชาชีพภาคสนาม (ถ้ามี) และจัดทำรายงานผลการดำเนินงานของหลักสูตร รวมทั้งให้คำแนะนำเพื่อการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตรเสนอต่อคณะหรือวิทยาลัย
- (๕) ประสานงานเกี่ยวกับการบริหารจัดการหลักสูตรกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- (๖) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณบดีหรือผู้อำนวยการมอบหมาย

หมวด ๓

คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษาและการรับเข้าศึกษา

ข้อ ๑๖ คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา

(๑) หลักสูตรปริญญาตรี

(ก) เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า

(ข) มีคุณสมบัติอื่นตามที่หลักสูตรกำหนดในประกาศการรับสมัครเข้าศึกษาต่อของสถาบัน

(ค) ผู้ที่มีคุณสมบัติต่างจากที่กำหนดใน (ก) หรือ (ข) อาจได้รับการพิจารณาให้สมัครเข้าศึกษาได้ โดยอยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

(๒) หลักสูตรปริญญาตรี (ต่อเนื่อง)

(ก) เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หรือระดับอนุปริญญา หรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่จะเข้าศึกษาตามที่สภาสถาบันกำหนด

(ข) มีคุณสมบัติอื่นตามที่หลักสูตรกำหนดในประกาศการรับสมัครเข้าศึกษาต่อของสถาบัน

(ค) ผู้ที่มีคุณสมบัติต่างจากที่กำหนดใน (ก) หรือ (ข) อาจได้รับการพิจารณาให้สมัครเข้าศึกษาได้ โดยอยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

ข้อ ๑๗ การรับเข้าศึกษา ให้ดำเนินการโดยการสอบคัดเลือก หรือการคัดเลือก หรือวิธีการอื่นใดตามที่สถาบันกำหนด

ข้อ ๑๘ ผู้ที่ผ่านการรับเข้าศึกษาตามข้อ ๑๗ จะมีสถานภาพเป็นนักศึกษาของสถาบัน ต่อเมื่อได้ขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาตามที่สถาบันกำหนด หากไม่ขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาจะถือว่าสละสิทธิ์การเข้าเป็นนักศึกษา

ในกรณีที่มีการตรวจสอบพบว่าผู้ที่ผ่านการรับเข้าศึกษาได้ขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาแล้ว แต่มีคุณสมบัติไม่เป็นไปตามข้อ ๑๖ หรือได้ใช้เอกสารหลักฐานประกอบการขึ้นทะเบียนอันเป็นเท็จ ให้คณะหรือวิทยาลัย เสนอต่ออธิการบดีพิจารณาเพิกถอนสถานภาพการเป็นนักศึกษาของสถาบัน

หมวด ๔ การลงทะเบียนรายวิชา

ข้อ ๑๙ การลงทะเบียนรายวิชาตามหลักสูตร

(๑) การลงทะเบียนรายวิชาตามหลักสูตรและการชำระค่าธรรมเนียมการศึกษาให้เป็นไปตามที่สถาบันกำหนด

(๒) การลงทะเบียนรายวิชาตามหลักสูตร แยกเป็น ๒ ประเภทคือ การลงทะเบียนเรียนปกติ และการลงทะเบียนเรียนล่าช้า

(ก) การลงทะเบียนเรียนปกติ จะกระทำได้ก่อนวันเปิดภาคเรียนของแต่ละภาคการศึกษา

(ข) การลงทะเบียนล่าช้า จะกระทำได้ภายในสองสัปดาห์แรกของภาคการศึกษานั้น หรือภายในสัปดาห์แรกของภาคฤดูร้อน

(ค) กำหนดวัน เวลา และวิธีการลงทะเบียนเรียนทั้ง ๒ ประเภท ให้เป็นไปตามประกาศของสถาบัน

(๓) จำนวนหน่วยกิตที่นักศึกษาจะลงทะเบียนเรียนรายวิชาในหลักสูตรได้ มีดังนี้

(ก) นักศึกษาต้องลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาหนึ่งๆ ไม่เกิน ๒๒ หน่วยกิต ในแต่ละภาคการศึกษาปกติ ส่วนการศึกษาภาคฤดูร้อนจะลงทะเบียนเรียนได้ ไม่เกิน ๙ หน่วยกิต

(ข) ในกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็นอย่างยิ่ง นักศึกษาอาจลงทะเบียนเรียนเกินจากที่กำหนดไว้ใน (ก) ก็ได้ โดยต้องยื่นคำร้องเป็นลายลักษณ์อักษรต่อคณบดีหรือผู้อำนวยการ เพื่ออนุมัติเป็นกรณีพิเศษ

(ค) นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนตามความใน (ก) และ (ข) จะต้องไม่มีชั่วโมงเรียนซ้อนกัน

การลงทะเบียนเรียนจะต้องได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา และเป็นไปตามข้อกำหนดในหลักสูตร

การลงทะเบียนเรียนจะสมบูรณ์เมื่อได้ชำระเงินตามระเบียบสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ว่าด้วยค่าธรรมเนียมการศึกษาระดับปริญญาตรีครบถ้วนแล้ว ในกรณีนักศึกษาค้างชำระเงิנדังกล่าวจะไม่มีสิทธิลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาต่อไป

ข้อ ๒๐ นักศึกษาอาจขอเพิ่มและถอนรายวิชาได้ต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชา และประธานกรรมการบริหารหลักสูตร โดยต้องได้รับอนุมัติจากคณบดีหรือผู้อำนวยการ และมีเกณฑ์พิจารณา ดังนี้

(๑) การขอเพิ่มรายวิชาให้ดำเนินการภายในสองสัปดาห์แรกของภาคการศึกษาปกติ หรือภายในสัปดาห์แรกของภาคฤดูร้อน

(๒) การขอถอนรายวิชาให้ดำเนินการภายในสองสัปดาห์แรกของภาคการศึกษาปกติ หรือภายในสัปดาห์แรกของภาคฤดูร้อน โดยรายวิชาที่ขอถอนจะไม่บันทึกลงในใบแสดงผลการศึกษา

(ก) การขอถอนรายวิชาภายหลังสองสัปดาห์แรก แต่ยังคงอยู่ในสัปดาห์ที่ ๑๒ ของภาคการศึกษาปกติ หรือหลังสัปดาห์แรก แต่ยังคงอยู่ในสัปดาห์ที่ ๖ ของภาคการศึกษาฤดูร้อน จะถือว่านักศึกษาขอถอนรายวิชาจากการศึกษารายวิชานั้นๆ รายวิชาที่ขอถอนจะบันทึกสัญลักษณ์ “W” แต่ถ้าไม่ได้รับอนุมัตินักศึกษาต้องศึกษารายวิชานั้นต่อไป

(ข) การขอถอนรายวิชาภายหลังสัปดาห์ที่ ๑๒ ของภาคการศึกษาปกติ หรือภายหลังสัปดาห์ที่ ๖ ของภาคการศึกษาฤดูร้อน รายวิชาที่ขอถอนจะบันทึกสัญลักษณ์ “F”

(๓) เมื่อทำการขอเพิ่มหรือขอถอนรายวิชาแล้ว จำนวนหน่วยกิตที่นักศึกษาจะทำการศึกษาในภาคการศึกษานั้นจะต้องไม่มากกว่าจำนวนหน่วยกิตที่ระบุไว้ในข้อ ๑๙ (๓)

ข้อ ๒๑ การเรียนโดยไม่นับหน่วยกิต ให้ลงทะเบียนเช่นเดียวกับการลงทะเบียนปกติและจะไม่นับจำนวนหน่วยกิตของรายวิชาที่ลงทะเบียนเรียนรวมกับจำนวนหน่วยกิตที่นักศึกษาจะต้องลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษานั้น

ข้อ ๒๒ การศึกษาภาคฤดูร้อน ให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ให้คณะกรรมการบริหารหลักสูตรเป็นผู้พิจารณากำหนดรายวิชาที่จะเปิดสอนภาคฤดูร้อน รวมทั้งจำนวนนักศึกษาที่จะลงทะเบียนเรียน โดยทำเป็นประกาศของคณะหรือวิทยาลัย

(๒) กำหนดการลงทะเบียนเรียน การเปิด และการปิดภาคการศึกษา ตลอดจนกำหนดการอื่นที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาภาคฤดูร้อน ให้เป็นไปตามที่กำหนดในปฏิทินการศึกษาของสถาบัน

หมวด ๕

การวัดผลและการประเมินผลการศึกษา

ข้อ ๒๓ ให้คณะหรือวิทยาลัยจัดการวัดผลและประเมินผลการศึกษาสำหรับรายวิชาที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียนในทุกภาคการศึกษา

ข้อ ๒๔ ระบบการให้ค่าระดับคะแนน รวมทั้งสัญลักษณ์ ค่าระดับคะแนน และความหมายของการประเมินผลการศึกษา

(๑) สัญลักษณ์ ค่าระดับคะแนน และความหมายของการประเมินผลการศึกษา มีดังนี้

สัญลักษณ์	ค่าระดับคะแนน	ความหมาย
A	๔.๐๐	ดีเยี่ยม (Excellent)
B +	๓.๕๐	ดีมาก (Very Good)
B	๓.๐๐	ดี (Good)
C +	๒.๕๐	ค่อนข้างดี (Fairly Good)
C	๒.๐๐	พอใช้ (Fairly)
D +	๑.๕๐	ค่อนข้างอ่อน (Below Average)
D	๑.๐๐	อ่อน (Poor)
F	๐.๐๐	ตก (Fail)

(๒) ในกรณีที่นักศึกษาไม่สามารถประเมินผลเป็นสัญลักษณ์ตามที่กำหนดใน (๑) ได้ ให้ใช้สัญลักษณ์และความหมาย ดังนี้

สัญลักษณ์	ความหมาย
I	ยังไม่สมบูรณ์ (Incomplete)
S	ผลการศึกษาผ่าน (Satisfactory)
U	ผลการศึกษาไม่ผ่าน (Unsatisfactory)
Au	การศึกษาไม่นับหน่วยกิต (Audit)
IP	การศึกษาไม่สิ้นสุด (In – progress)
W	การถอนรายวิชาโดยได้รับอนุมัติ (Withdrawal)
NR	ไม่ได้รับรายงานผลการศึกษา (No - Report)

ข้อ ๒๕ การให้สัญลักษณ์ในการประเมินผลการศึกษา มีดังนี้

(๑) การให้สัญลักษณ์ A B+ B C+ C D+ และ D จะกระทำได้ในกรณีรายวิชาที่นักศึกษาเข้าสอบหรือมีผลงานที่ประเมินผลการศึกษาได้

(๒) การให้สัญลักษณ์ F จะกระทำได้ในกรณีดังนี้

(ก) นักศึกษาสอบไม่ผ่าน

(ข) นักศึกษาขาดสอบโดยไม่ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

(ค) นักศึกษาทุจริตในการสอบ

(ง) นักศึกษามีเวลาเรียนภาคทฤษฎี ภาคปฏิบัติ หรือฝึกประสบการณ์วิชาชีพไม่ถึงร้อยละ ๘๐ ของเวลาเรียนในรายวิชานั้น

(๓) การให้สัญลักษณ์ I จะกระทำได้ในกรณีดังนี้

(ก) นักศึกษาป่วยก่อนสอบหรือระหว่างสอบ เป็นเหตุให้ไม่สามารถเข้าสอบในบางรายวิชาหรือทั้งหมดได้ และนักศึกษาได้ปฏิบัติถูกต้องตามหมวด ๖ โดยมีใบรับรองแพทย์ของสถานพยาบาลของรัฐหรือสถานพยาบาลของเอกชนตามประกาศของกระทรวงสาธารณสุข และต้องได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตร แต่ทั้งนี้นักศึกษาจะต้องมีเวลาเรียนในแต่ละรายวิชาไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐

(ข) นักศึกษาขาดสอบด้วยเหตุสุดวิสัยและได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

(ค) นักศึกษาทำงานที่เป็นส่วนประกอบของการศึกษาในแต่ละรายวิชาไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ ซึ่งอาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชาให้รอผลการศึกษา ทั้งนี้ จะต้องแจ้งให้ฝ่ายทะเบียนและประมวลผลทราบเป็นลายลักษณ์อักษร

(๔) การให้สัญลักษณ์ S หรือ U จะกระทำได้เฉพาะรายวิชาที่กำหนดในหลักสูตรให้นักศึกษาลงทะเบียนเรียนโดยไม่นับหน่วยกิต ดังนี้

(ก) การให้สัญลักษณ์ S จะกระทำต่อเมื่อนักศึกษาได้ผ่านการศึกษารายวิชานั้น

(ข) การให้สัญลักษณ์ U จะกระทำต่อเมื่อนักศึกษาไม่ผ่านการศึกษารายวิชานั้น

(๕) การให้สัญลักษณ์ W จะกระทำได้ในกรณีดังนี้

(ก) รายวิชาที่นักศึกษาได้รับอนุมัติให้ถอนรายวิชาตามข้อ ๒๐ (๒) (ก)

(ข) นักศึกษาถูกสั่งพักการศึกษาในภาคการศึกษานั้น

(ค) คณะกรรมการบริหารหลักสูตรอนุมัติให้เปลี่ยนจากสัญลักษณ์ I เนื่องจากการป่วยหรือด้วยเหตุสุดวิสัย

(ง) รายวิชาที่นักศึกษากระทำผิดเงื่อนไขการลงทะเบียนเรียน

(๖) การให้สัญลักษณ์ IP จะกระทำได้เฉพาะรายวิชาที่มีการศึกษาหรือการปฏิบัติงานต่อเนื่องมากกว่า ๑ ภาคการศึกษา หรือการศึกษาในรายวิชานั้นยังไม่สิ้นสุด สัญลักษณ์ IP จะถูกเปลี่ยนเมื่อการศึกษาหรือการปฏิบัติงานในรายวิชานั้นสิ้นสุด และการประเมินผลการศึกษาได้ ซึ่งเป็นไปตามระเบียบว่าด้วยการทำศิลปนิพนธ์ระดับปริญญาตรี

(๗) การให้สัญลักษณ์ NR จะกระทำได้เฉพาะในรายวิชาที่ฝ่ายทะเบียนและประมวลผลยังไม่ได้รับรายงานการประเมินผลการศึกษาของรายวิชานั้นๆ ตามกำหนด

(๘) การให้สัญลักษณ์ Au จะกระทำได้เฉพาะในรายวิชาที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียนเพื่อเข้าร่วมการเรียนการสอนโดยไม่นับหน่วยกิต

ข้อ ๒๖ การเปลี่ยนสัญลักษณ์ในการประเมินผลการศึกษาจากสัญลักษณ์ I และ NR เป็นสัญลักษณ์ A B+ B C+ C D+ D และ F ให้อาจารย์ผู้สอนดำเนินการและรายงานผลการศึกษาไปยังฝ่ายทะเบียนและประมวลผล ภายในสองสัปดาห์ นับแต่วันถัดจากวันเปิดภาคการศึกษาถัดไป

ข้อ ๒๗ การตัดสินผลการศึกษาให้ถือปฏิบัติ ดังนี้

(๑) พิจารณาดำเนินการตัดสินผลการศึกษาเป็นรายวิชา

(๒) รายวิชาที่สามารถนับหน่วยกิตได้ ต้องเป็นรายวิชาที่ได้สัญลักษณ์ตั้งแต่ “D” ขึ้นไป ยกเว้นรายวิชาที่หลักสูตรกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

(๓) กรณีได้สัญลักษณ์ F ในรายวิชาบังคับ นักศึกษาจะต้องลงทะเบียนเรียนรายวิชานั้นซ้ำอีก จนกว่าจะได้สัญลักษณ์ D ขึ้นไป ยกเว้นรายวิชาที่หลักสูตรกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ถ้าเป็นรายวิชาเลือกจะเลือกลงทะเบียนเรียนรายวิชานั้นซ้ำอีกหรือเลือกลงทะเบียนรายวิชาอื่นทดแทนก็ได้

(๔) กรณีได้สัญลักษณ์ต่ำกว่า C นักศึกษาอาจจะลงทะเบียนเรียนซ้ำรายวิชานั้นได้ เพื่อเปลี่ยนสัญลักษณ์ โดยเรียกว่า “การเรียนซ้ำ” (Regrade) ให้นับหน่วยกิตเพียงครั้งเดียวและนำผลการศึกษาครั้งหลังสุดมาใช้คำนวณ

(๕) ผลการศึกษาในแต่ละภาคการศึกษาต้องได้รับการพิจารณาจากคณะกรรมการกลั่นกรองผลการศึกษาของคณะหรือวิทยาลัย

ข้อ ๒๘ การคำนวณค่าระดับคะแนนเฉลี่ยและค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม ให้คำนวณเฉพาะรายวิชาที่นับหน่วยกิต และมีการประเมินผลการศึกษาเป็นสัญลักษณ์ A B+ B C+ C D+ D และ F ดังนี้

(๑) หน่วยกิตที่เรียน หมายถึง จำนวนหน่วยกิตที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียน

(๒) หน่วยกิตที่ได้ หมายถึง จำนวนหน่วยกิตของรายวิชาที่นักศึกษาได้สัญลักษณ์ตั้งแต่ D ขึ้นไป ยกเว้นรายวิชาที่หลักสูตรกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

(๓) หน่วยกิตคำนวณประจำภาค หมายถึง จำนวนหน่วยกิตทั้งหมดของทุกรายวิชาที่นักศึกษาได้สัญลักษณ์ A B+ B C+ C D+ D และ F ในภาคการศึกษานั้นๆ

(๔) หน่วยกิตคำนวณสะสม หมายถึง จำนวนหน่วยกิตรวมทั้งหมดของทุกรายวิชาที่นักศึกษาได้สัญลักษณ์ A B+ B C+ C D+ D และ F

(๕) ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยประจำภาค ให้คำนวณจากผลการศึกษาของนักศึกษาในแต่ละภาคการศึกษา โดยนำผลคูณของหน่วยกิตกับค่าระดับคะแนนแต่ละรายวิชาที่ประเมินผลในภาคการศึกษานั้นมารวมกัน แล้วหารด้วยผลรวมของหน่วยกิตของรายวิชาดังกล่าว ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยให้คิดเป็นเลขทศนิยมสองตำแหน่ง กรณีรายวิชาที่เรียนซ้ำ ให้นำจำนวนหน่วยกิตและค่าระดับคะแนนรายวิชานั้นไปคำนวณทุกครั้ง

(๖) ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม ให้คำนวณจากผลการศึกษาของนักศึกษาตั้งแต่เริ่มเข้าศึกษา จนถึงภาคการศึกษาปัจจุบัน โดยนำผลคูณของหน่วยกิตกับค่าระดับคะแนนแต่ละรายวิชาที่ประเมินผลทั้งหมด ทุกภาคการศึกษามารวมกัน และหารด้วยผลรวมของหน่วยกิตของรายวิชาดังกล่าว ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมให้คิดเป็นเลขทศนิยมสองตำแหน่ง

(๗) รายวิชาใดที่เรียนซ้ำ (Regrade) หรือได้สัญลักษณ์ F และดำเนินการเปลี่ยนเป็นสัญลักษณ์ที่มีค่าระดับคะแนนเรียบร้อยแล้ว ให้นับหน่วยกิตเพียงครั้งเดียวและนำผลการศึกษาครั้งหลังสุดมาใช้คำนวณ แต่รายวิชาใดที่เรียนซ้ำ (Regrade) หรือได้สัญลักษณ์ F ยังคงปรากฏในใบแสดงผลการศึกษา

ข้อ ๒๙ ให้คณะหรือวิทยาลัย เก็บหลักฐานการประเมินผลการศึกษาไว้อย่างน้อยสองภาคการศึกษานับแต่วันถัดจากวันประกาศผลการศึกษา เมื่อพ้นกำหนดแล้วให้คณบดีหรือผู้อำนวยการสั่งทำลายได้

ข้อ ๓๐ ในกรณีอาจารย์ผู้สอนที่รับผิดชอบรายวิชาได้รายงานผลการศึกษาในรายวิชาไปยังฝ่ายทะเบียนและประมวลผลแล้ว แต่มีความจำเป็นต้องแก้ไขผลการศึกษารายวิชานั้น ให้อาจารย์ผู้สอนจัดทำคำชี้แจง พร้อมหลักฐานการให้คะแนนทั้งก่อนและหลังแก้ไข นำเสนอคณบดีหรือผู้อำนวยการเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการประจำคณะหรือคณะกรรมการประจำวิทยาลัยพิจารณาอนุมัติ ทั้งนี้ ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในภาคการศึกษาถัดไปและต้องก่อนได้รับอนุมัติให้จบการศึกษา

หมวด ๖

การลา

ข้อ ๓๑ การลาพักการศึกษา ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) นักศึกษาที่ประสงค์จะลาพักการศึกษาจะกระทำได้ในกรณีดังนี้

(ก) ถูกเกณฑ์หรือระดมพลเข้ารับราชการทหารกองประจำการ

(ข) ได้รับทุนการศึกษาต่อต่างประเทศ หรือทุนอื่นใดซึ่งสถาบันเห็นควรสนับสนุน

(ค) เจ็บป่วยและแพทย์มีความเห็นให้พักรักษาตัวเป็นเวลาติดต่อกันเกินกว่าสามสัปดาห์

โดยจะต้องมีใบรับรองแพทย์

(ง) มีเหตุจำเป็นสุดวิสัย อันควรได้รับการพิจารณาให้ลาพักการศึกษาในภาคการศึกษานั้นได้

(จ) มีความจำเป็นส่วนตัว ซึ่งในกรณีนี้ นักศึกษาจะต้องลงทะเบียนเรียน มาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งภาคการศึกษา และการลาพักการศึกษาจะสามารถลาได้ไม่เกินครึ่งละหนึ่งภาคการศึกษา

(๒) ให้นักศึกษายื่นคำร้องขออนุญาตลาพักการศึกษาต่อคณบดีหรือผู้อำนวยการ เมื่อมีเหตุตาม (๑) ในภาคการศึกษาที่จะลาพัก

(๓) ในกรณีที่นักศึกษาได้ลงทะเบียนเรียนและได้ชำระเงินค่าธรรมเนียมการศึกษาเรียบร้อยแล้ว แต่มีความจำเป็นต้องลาพักการศึกษาทั้งภาคการศึกษา ให้ถือว่าเป็นการยกเลิกการลงทะเบียนรายวิชาที่ได้ลงทะเบียนเรียนทั้งหมดในภาคการศึกษาโดยจะไม่ปรากฏรายวิชาในใบแสดงผลการศึกษา และสถาบันจะไม่คืนเงินดังกล่าวให้

(๔) นักศึกษาที่ได้รับอนุญาตให้ลาพักการศึกษาเกินกว่าหนึ่งภาคการศึกษา ต้องชำระค่ารักษาสถานภาพนักศึกษาในภาคการศึกษาในส่วนที่เกินกว่าหนึ่งภาคการศึกษานั้นด้วย

(๕) เมื่อสิ้นสุดกำหนดการลาพักการศึกษา นักศึกษาจะต้องยื่นคำร้องขอกลับเข้าศึกษาพร้อมทั้งหลักฐานการอนุญาตให้ลาพักการศึกษาต่อคณบดีหรือผู้อำนวยการเพื่ออนุญาตให้กลับเข้าศึกษา ก่อนกำหนดวันลงทะเบียนอย่างน้อยเจ็ดวัน

ข้อ ๓๒ การลาป่วยให้นักศึกษายื่นใบลาป่วยต่ออาจารย์ที่ปรึกษาภายในสามวันแรกที่กลับเข้ามาเรียน กรณีที่นักศึกษาลาป่วยติดต่อกันเกินกว่าสามวัน จะต้องแนบใบรับรองแพทย์ของสถานพยาบาลของรัฐหรือสถานพยาบาลของเอกชนตามประกาศของกระทรวงสาธารณสุข

ข้อ ๓๓ การลากิจ ให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) การลากิจเฉพาะบางชั่วโมงเรียน นักศึกษาต้องขออนุญาตจากอาจารย์ผู้สอนรายวิชานั้น

(๒) นักศึกษาที่จะลากิจตั้งแต่วันขึ้นไป ต้องยื่นใบลาก่อนวันลาพร้อมทั้งระบุเหตุของการลาให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาอนุญาตและสำเนาแจ้งอาจารย์ผู้สอนรายวิชาในวันนั้นด้วย

(๓) การลากิจระหว่างสอบ นักศึกษาจะต้องยื่นใบลาก่อนวันลา พร้อมทั้งระบุเหตุของการลาผ่านอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อเสนอคณบดีหรือผู้อำนวยการอนุญาต เว้นแต่กรณีที่มีเหตุสุดวิสัย

ข้อ ๓๔ การลาออกจากการเป็นนักศึกษาของสถาบัน ให้นักศึกษายื่นใบลาออกต่อคณบดีหรือผู้อำนวยการเพื่อเสนออธิการบดีพิจารณาอนุมัติ ทั้งนี้ นักศึกษาต้องไม่มีการผูกพันกับสถาบัน

หมวด ๗

การโอนย้ายคณะหรือวิทยาลัย และการเปลี่ยนสาขาวิชา

ข้อ ๓๕ การโอนย้ายคณะหรือวิทยาลัย ให้ดำเนินการ ดังนี้

- (๑) ต้องมีเวลาศึกษาในคณะหรือวิทยาลัยที่จะโอนย้ายเข้าก่อนสำเร็จการศึกษอย่างน้อยสองปีการศึกษาสำหรับหลักสูตรปริญญาตรี (๔ ปี) หรือหลักสูตรปริญญาตรี (๕ ปี) หรือหนึ่งปีการศึกษาสำหรับหลักสูตรปริญญาตรี (ต่อเนื่อง)
- (๒) ต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นก่อนวันลงทะเบียนในภาคการศึกษาที่ขอโอนย้ายคณะหรือวิทยาลัย
- (๓) ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณบดีหรือผู้อำนวยการของคณะหรือวิทยาลัยเดิม และคณบดีหรือผู้อำนวยการของคณะหรือวิทยาลัยที่นักศึกษาประสงค์จะขอโอนย้ายเข้า

ข้อ ๓๖ การเปลี่ยนสาขาวิชา ให้ดำเนินการ ดังนี้

- (๑) นักศึกษาที่ประสงค์จะเปลี่ยนสาขาวิชา ต้องศึกษาในสถาบันมาแล้วไม่เกินสองภาคการศึกษาสำหรับหลักสูตรปริญญาตรี (๔ ปี) หรือหลักสูตรปริญญาตรี (๕ ปี) หรือไม่เกินหนึ่งภาคการศึกษาสำหรับหลักสูตรปริญญาตรี (ต่อเนื่อง)
- (๒) ต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นก่อนวันลงทะเบียนในภาคการศึกษาที่ขอเปลี่ยนสาขาวิชา
- (๓) ต้องได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา คณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณบดีหรือผู้อำนวยการ

ข้อ ๓๗ ในกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็นไม่สามารถดำเนินการโอนย้ายคณะหรือวิทยาลัยตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อ ๓๕ หรือไม่สามารถดำเนินการเปลี่ยนสาขาวิชาตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อ ๓๖ ได้ ให้เสนออธิการบดีเป็นผู้พิจารณาอนุมัติเป็นรายกรณีไป

หมวด ๘

การพ้นสถานภาพการเป็นนักศึกษาและการคืนสถานภาพการเป็นนักศึกษา

ข้อ ๓๘ การพ้นสถานภาพการเป็นนักศึกษาโดยไม่สำเร็จการศึกษา มีกรณีดังนี้

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก ตามข้อ ๓๔
- (๓) เป็นผู้ถูกสั่งพักการศึกษารวมกันเกินกว่าสองภาคการศึกษาปกติ
- (๔) เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียอย่างร้ายแรง หรือมีความประพฤติเป็นที่เสื่อมเสียแก่สถาบัน และได้รับการพิจารณาโทษให้พ้นสถานภาพการเป็นนักศึกษาของสถาบัน
- (๕) ไม่ลงทะเบียนเรียนตามที่สถาบันกำหนดและไม่ได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษา
- (๖) ขาดเรียนติดต่อกันเกินสามสัปดาห์โดยมิได้แจ้งให้คณะหรือวิทยาลัยทราบ

/(๗) ได้...

(๓) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๘) ขาดคุณสมบัติตามข้อ ๑๖ หรือได้ใช้เอกสารหลักฐานประกอบการขึ้นทะเบียนอันเป็นเท็จ

ข้อ ๓๙ นักศึกษาที่พ้นสถานภาพตามข้อ ๓๘ (๒) (๓) (๕) และ (๖) สามารถยื่นคำร้องขอคืนสถานภาพการเป็นนักศึกษาได้ภายในระยะเวลาไม่เกินหนึ่งปีการศึกษา นับแต่วันที่พ้นสถานภาพ โดยการคืนสถานภาพการเป็นนักศึกษาให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่สถาบันกำหนด

นักศึกษาที่ได้รับอนุมัติให้กลับเข้าเป็นนักศึกษาแล้วให้มีสถานภาพเช่นเดียวกับสถานภาพเดิมก่อนพ้นสถานภาพ

หมวด ๙ การสำเร็จการศึกษา

ข้อ ๔๐ นักศึกษาที่จะสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรต้องอยู่ภายใต้หลักเกณฑ์และเงื่อนไข ดังนี้

- (๑) สอบได้หน่วยกิตครบทุกรายวิชาตามโครงสร้างของหลักสูตร
- (๒) ได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรไม่ต่ำกว่า ๒.๐๐
- (๓) ผ่านการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร ตามที่สถาบันกำหนด

ข้อ ๔๑ ฝ่ายทะเบียนและประมวลผลของสถาบัน จะเป็นผู้พิจารณานำเสนออธิการบดีสถาบันเพื่ออนุมัติการสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร และนำเสนอสภาสถาบันเพื่ออนุมัติปริญญา โดยผ่านการเห็นชอบจากสภาวิชาการ ทั้งนี้ นักศึกษาที่จะสำเร็จการศึกษาต้องไม่มีภาระผูกพันต่อคณะ วิทยาลัย หรือสถาบัน

ข้อ ๔๒ ผู้สำเร็จการศึกษาจะได้รับปริญญาเกียรตินิยมต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

- (๑) สำเร็จการศึกษาในภาคการศึกษาปกติ
 - (ก) มีระยะเวลาการศึกษาไม่เกินสี่ปีการศึกษา สำหรับหลักสูตรปริญญาตรี (๔ ปี)
 - (ข) มีระยะเวลาการศึกษาไม่เกินห้าปีการศึกษา สำหรับหลักสูตรปริญญาตรี (๕ ปี)
- (๒) ผู้สำเร็จการศึกษาที่สมควรได้รับเกียรตินิยมอันดับหนึ่ง จะต้องมียกระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ ๓.๕๐ ขึ้นไป
- (๓) ผู้สำเร็จการศึกษาที่สมควรได้รับเกียรตินิยมอันดับสอง จะต้องมียกระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ ๓.๒๕ ขึ้นไป แต่ไม่ถึง ๓.๕๐
- (๔) ไม่เคยได้รับสัญลักษณ์ F U D+ หรือ D ในรายวิชาใดๆ ตลอดหลักสูตร
- (๕) ไม่เคยลงทะเบียนเรียนซ้ำ หรือลงทะเบียนรายวิชาอื่นแทนเพื่อเปลี่ยนระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม
- (๖) ไม่เคยเทียบหรือโอนหน่วยการเรียนมาจากสถาบันการศึกษาอื่น

/บทเฉพาะกาล...

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๔๓ ให้หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา (๔ ปี) หลักสูตรปรับปรุง (พ.ศ. ๒๕๖๗) หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา (๔ ปี) หลักสูตรปรับปรุง (พ.ศ. ๒๕๖๗) หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศึกษา (๔ ปี) หลักสูตรปรับปรุง (พ.ศ. ๒๕๖๗) ซึ่งสภาสถาบัน ได้ให้ความเห็นชอบในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๖ เป็นหลักสูตรตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๗

(ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.บวรศักดิ์ อูวรรณโน)

นายกสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์